

[Socialministeren.]

er det, synes jeg, at man ganske rolig fra de to Partiers Side kan overlade til Regeringen selv at afgøre, hvad den finder rigtig. Det har dog været saadan, at begge de to ærede Partier var Modstandere af tvungen Voldgift og formentlig er det endnu, jeg har i alt Fald ikke set Udtalelser, der peger i anden Retning.

Hvorledes man saa kan ønske at lægge Ansvar paa Regeringen for, at Arbejdsgiverne har etableret en Konflikt paa fuldkommen urimeligt Grundlag, det maa de Herrer selv om, men jeg tror ikke, at Befolkningen, der dog efterhaanden kender lidt til Grundlaget for Lockouten, vil følge de Herrer i den Opfattelse, at det skulde være Regeringens særlige Pligt at faa Lockouten ud af Verden. Jeg tror, jeg tør sige det saadan, at det i langt højere Grad er Arbejdsgivernes Pligt over for Samfundet at faa bragt denne Konflikt ud af Verden ved at give saa rimelige Indrømmelser, som det er nødvendigt at gøre for at faa Konflikten afsluttet.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg blot gøre den Bemærkning, at vi er vant til at høre Ord, der fylder adskilligt i Rigsdagstidende, om, hvad Regeringen skulde gøre, om, hvad Fagforeningerne skulde gøre ved Anvendelse af Magtmidler, men maa jeg opfordre det ærede Medlem til for en Gangs Skyld her fra dette Sted at give os Besked om, hvad det er der skulde gøres. Hvad er det for forfatningsmæssige Midler, det ærede Medlem mener, at Regeringen og Fagforeningerne ikke anvender for at tvinge Landstingsflertallet til at bøje sig for de Beslutninger, der tages her i det høje Ting? Nu er det altsaa ikke Ord, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kan nøjes med, thi saa bliver han naturligvis hængt ud, fordi man jo ikke *kan* nøjes med bare at aflevere Ord! Nej, nu maa det ærede Medlem fortælle Befolkningen, hvad det er, det ærede Medlem sigter til af forfatningsmæssige Midler, thi det ærede Medlem ved jo meget godt, at Regeringen og Fagforeningerne ikke ønsker at anvende andre Midler.

Ordføreren (Einer-Jensen): Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sammenlignede Tallene fra 1934 med Tallene fra 1935 og sagde: Der er sket en Bedring i Beskæftigelsen. Ja, det er der jo ingen, der benægter, men trods alt er der 20 000 Arbejdsløsheds-kassemedlemmer, der i Kraft af Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven er uden Understøttelse. Jeg synes, at det, der maa være

afgørende, ikke er, om der er en stadig Bedring — det kan vi glæde os over —, men at der dog endnu er saa og saa mange Tusinde; som Samfundet efter min Mening har Pligt til at hjælpe. Det ærede Medlem — og det gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — sagde, at man afventede Ændringerne. Jeg gør opmærksom paa, at det Forslag, vi behandler her; er en Nødlov, den skal udløbe den 30. April; det er altsaa en Lov, det haster med at faa gennemført, hvis man virkelig ønsker at være med til at hjælpe. Jeg tænker paa de mange Maaneder, vi forhandlede om Arbejdsløshedsloven, og hvorfor skulde det, havde jeg nær sagt, gaa hurtigere, naar vi faar alle de Ændringer, der vil blive Tale om? Men vi har ikke Tid til at vente med at gennemføre dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om Forudsætningerne ved Gennemførelsen af Loven af 1932. Det ærede Medlem vil dog ikke benægte — og kan det heller ikke —, at Forudsætningerne dengang virkelig ikke var, at der til Stadighed gennem Aarene skulde være en Arbejdsløshed af en Højde som den, vi har haft. Derfor tror jeg, det ærede Medlem hellere skulde medvirke til Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag, saa vi i Ro og Mag kan drøfte de Ændringer i Arbejdsløshedsloven, som bør finde Sted.

Det ærede Medlem talte saa om Situationen i Dag og sagde, at det at vedtage dette Lovforslag var at tage Parti i Sagen. Jeg vil snarere sige: Ikke at vedtage det, er at tage Parti i Sagen, idet Formaålet da er at lade saa mange som muligt sulte. En Drøftelse af selve Lockout-Spørgsmaalet skal jeg ikke komme ind paa; der er jo stillet en Forespørgsel herom, som antagelig kommer til Behandling. Hvad det angaar, at det skulde være at tage Parti i Sagen at vedtage dette Lovforslag, vil jeg sige, at i Henhold til Arbejdsløshedsloven kan konfliktberørte ikke oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse; deraf følger, at de heller ikke vil kunne oppebære Understøttelse efter denne Lov, hvis de er konfliktberørte.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at nu havde jeg faaet Besked om, at vi ikke kunde gennemføre noget over for de to Partier, og spurgte, hvad vi saa vilde foretage os. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at de Handlinger, som de to Partier foretager ved at benytte Landstingsflertallet mod Folketingsflertallet, vil høre op, naar Landstingsvalget til Efteraaret er overstaaet.